

УДК 351.131.7:631.15

К. А. Рябець,
*кандидат юридичних наук, доцент,
докторант кафедри парламентаризму
та політичного менеджменту,
Національна академія
державного управління
при Президентіві України*

ПОЛІТИКО-ПРАВОВЕ ФОРМУВАННЯ ТЕОРІЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ У ВОДНОМУ ГОСПОДАРСТВІ УКРАЇНИ

У статті здійснений аналіз політико-правових засад формування теорії публічного управління у водному господарстві України. Наголошено на потребі в осучасненні теорії усталеного державного управління водним господарством відповідно до євроінтеграційних вимог. Виявлено, що європейське осучаснення державного управління водного господарства не має масового характеру ні в науці, ні в законодавстві. Запропоновано оптимальну назву сучасного управління у водному господарстві на рівні держави та місцевого самоврядування за участю громадськості. Сформульовано авторське визначення поняття “публічне управління у водному господарстві України”.

Ключові слова: державне управління, публічне управління, публічне адміністрування, публічний менеджмент, водне господарство.

K. A. Riabets,
*Candidate of Juridical Sciences, Associate Professor,
Doctorate in the Department of Parliamentarism and Political Management,
National Academy of Public Administration under the President of Ukraine*

POLITICAL AND LEGAL FORMATION OF THE THEORY OF PUBLIC ADMINISTRATION IN THE WATER SECTOR OF UKRAINE

The article analyzes the political and legal principles of the formation of the theory of public administration in the water sector of Ukraine. The need to modernize the theory of sustainable water management in accordance with

© Рябець К. А., 2018

the European integration requirements has been noted. It is revealed that the European modernization of the state water management is not mass-oriented either in science or in legislation. The optimal name of modern management in water industry at the state level and local self-government with the participation of the public is proposed. The author's definition of the concept of "public management in the water industry of Ukraine" is provided.

Key words: public administration, public management, water management.

Постановка проблеми. Нині у водному господарстві України відбуваються формування та становлення публічного управління за басейновим принципом. Це є однією із вимог ЄС, виконання якої передбачено Угодою про Асоціацію між Україною та ЄС [28].

На практиці європейське осучаснення вітчизняного поняття "державне управління" у водному господарстві призвело до багатьох непорозумінь, а в науці державного управління досі, за незначним винятком, – не стало об'єктом дослідження. З огляду на це *особливої актуальності* набуває політико-правове дослідження формування теорії публічного управління у водному господарстві.

Аналіз останніх публікацій за обраною проблематикою свідчить про значний інтерес учених до проблематики державного управління водним господарством України. Зокрема, цьому присвячені праці С.Є.Антонової [2], Н.В.Вострікової [5–7], В.П.Вострікова [6], В.О.Євдокимова [9], В.М.Жука [9], О.Ю.Судук [27] та ін. Проте слід зазначити, що в умовах здійснення євроінтеграційної політики дослідження управління в контексті "державного управління" видається не зовсім доречним. Цей його аспект в осучасненому вигляді на сьогодні досліджено лише в дисертаційній роботі В.О.Хмелініна [30], присвяченій публічному адмініструванню водних ресурсів.

Питання публічного управління у водному господарстві України поки що не стало об'єктом окремого наукового дослідження.

Формулювання цілей (мети) статті. Метою статті є політико-правове визначення теоретичної сутності публічного управління в галузі водного господарства. Для реалізації мети дослідження необхідно вирішити такі завдання: проаналізувати політико-правові засади формування теорії публічного управління у водному господарстві України; визначити найбільш оптимальний варіант

назви сучасного управління у водному господарстві України на рівні держави та місцевого самоврядування за участю громадськості та надати авторське визначення його сутності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Під впливом євроінтеграційної політики усталене поняття державного управління фактично втратило актуальність. Воно за своєю суттю вже не здатне охопити всі сучасні управлінські процеси, які мають базуватися виключно на засадах демократії.

Останніми роками спостерігається тенденція якомога менше використовувати поняття “державне управління” і знайти йому альтернативу. Про це свідчить велика кількість публікацій, які будуть досліджені нижче. Проте, як виявилось, це фактично не вплинуло на водогосподарську галузь.

Так, на поставлене питання у пошуковій системі Державного агентства водних ресурсів України, сформульоване у формі популярних на сьогодні термінів – “публічне управління”, “публічне адміністрування”, маємо відповідь “немає результатів”.

Аналіз останніх наукових праць щодо державно-управлінських відносин у галузі водного господарства показує, що вітчизняні вчені ще не готові до введення в обіг європейської термінології та залишаються консерваторами. Про це свідчить низка останніх робіт: “Організаційно-правове забезпечення в сфері державного управління водозабезпечення населення” (С.С.Антонова, 2014) [2], “Зміст і сутність державного управління водними ресурсами” (Н.В.Вострікова, 2015) [5], “Удосконалення організаційного забезпечення державного управління водними ресурсами в Україні на національному рівні” (Н.В.Вострікова, В.П.Востріков, 2015) [6], “Державне регулювання розвитку водогосподарського комплексу шляхом впровадження інтегрованого підходу управління водними ресурсами за басейновим принципом” (В.О.Євдокимов, В.М.Жук, 2015) [9], “Напрями вдосконалення механізмів державного регулювання водовикористання України” (О.Ю.Судук, 2015) [27], “Удосконалення організаційного механізму державного управління водними ресурсами в Україні” (Н.В.Вострікова, 2016) [7] та ін.

Водночас потрібно відзначити поодинокі спроби В.О.Хмелініна європеїзувати понятійно-категорійний апарат водного господарства. Свідченням цього є його праці: “Нормативно-правове

забезпечення публічного адміністрування у сфері водних ресурсів України” (2014) [29], “Центральні органи виконавчої влади як суб’єкти публічного адміністрування у сфері водних ресурсів України” (2014) [31], “Публічне адміністрування водними ресурсами України” (2016) [30].

Аналіз нормативно-правової бази функціонування водного господарства України свідчить про подальше застосування виключно терміна “державне управління”. Як приклад наведемо назву глави 3 Водного кодексу України [4] – “Державне управління у галузі використання і охорони вод та відтворення водних ресурсів”. При цьому доречно процитувати ст. 13 з цієї глави, а саме: “Державне управління в галузі використання і охорони вод та відтворення водних ресурсів здійснюють Кабінет Міністрів України, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи, районні, обласні ради, органи виконавчої влади та інші державні органи відповідно до законодавства України”. У результаті дослідження низки наукових праць щодо теоретико-етимологічних аспектів сучасної державно-управлінської науки з’ясовано, що зазначена система управлінських органів під назвою “Державне управління в галузі...” вже фактично оскаржена.

Принагідно зауважимо, що європейське осучаснення термінології державного управління відбувається шляхом дослівного копіювання зарубіжних термінів з подальшим їх перекладом на українську мову. Своєю чергою, О.Ю.Оболєнський конкретизує, що запозичення термінів в основному відбувається із європейських країн тому, що модель сучасної європейської держави була створена на базі публічного адміністрування, яке спирається на засади громадянського суспільства, демократичні цінності й основи правової держави [21, с. 4]. Виходячи з цього міркування слушно зробити висновок, що європейське термінологічне осучаснення усталеного в Україні поняття “державне управління”, по суті, є першим кроком до налагодження в нашій країні ефективного та демократичного управління, що має забезпечити втілення в суспільне життя європейських цінностей.

Проте, як показує практика, обраний шлях копіювання європеїзації вітчизняної державно-управлінської термінології ви-

явився досить складним та викликав величезну кількість наукових дискусій і непорозумінь.

Учені постійно стверджують, що зараз дуже популярне вживання європейських термінів, хоча мало хто може достовірно сказати і обґрунтувати різницю між публічним та державним управлінням, публічним і державним адмініструванням, управлінням та адмініструванням, публічною та державною адміністрацією [13, с. 113]; дуже часто в науковій літературі ототожнюють два поняття: “державне управління” та “публічне адміністрування”. Часто ці дві категорії прирівнюють до управління, не розмежовуючи їх сутності [26, с. 386]; дуже часто два різних терміни: public administration (публічне адміністрування) та public management (публічне управління) перекладаються з англійської на українську як “державне управління [3]; нерідко переклад з англійської на українську таких термінів, як “public administration” (“публічне адміністрування”) та “public management” (“публічне управління”) здійснюється лише у розумінні “державне управління” [12, с. 66]; в Україні до цього часу вживається термін “державне управління”, хоча він неточно відповідає дефініції “публічне управління”. Це пояснюється не досить точним перекладом з англійської мови на українську термінів public administration (публічне адміністрування) та public management (публічне управління) як “державне управління” [24] тощо.

Ми підтримуємо думку науковців, що досліджувана проблема є результатом неточного перекладу європейських термінів, при якому перекладач зосереджується на лінгвістичних правилах і зводить переклад до буквализму.

На сьогодні більшість учених усвідомила неточність перекладу термінів “public management” та “public administration” з англійської мови на українську як “державне управління”. Це спонукало їх до додаткового дослідження із застосуванням диференційованого підходу, тобто вчені почали брати за основу перекладу і аналізу сутності не все словосполучення, а його окремі слова: “public”, “management”, “administration”. Таке дослідження здійснене в праці К.О.Колесникової [13, с. 113], І.М.Мінаєвої [19, с. 4–5], Т.Б.Семенчук [26, с. 386] та ін.

На наш погляд, у контексті водного господарства полісемічне поняття “public” слід перекладати з англійської мови на україн-

ську як “відкритий”, при цьому його зміст необхідно тлумачити, як відкрите для народу та здійснюється заради задоволення його потреб, інтересів.

Досить неоднозначну роль термін “management” відіграє в державно-управлінській діяльності в галузі водного господарства. Варто зазначити, що на науковому рівні він в основному застосовується для визначення управлінської діяльності всередині підприємства. Так, підтвердження цього знаходимо у праці Ю.О.Михайлова, І.Л.Кошаровської, В.А.Розгон, В.В.Гаскевича “Водний менеджмент при експлуатації водогосподарсько-меліоративних комплексів” (2008 р.): “Сучасні умови розвитку економіки та організації виробництва потребують використання при управлінні водогосподарсько-меліоративними комплексами розробок у сфері водного менеджменту. У самостійну дисципліну менеджмент остаточно оформився в 30-ті роки й у перекладі з англійської означає “управління”. Але саме поняття “управління” більш широке і використовується стосовно до різних видів людської діяльності, тоді як термін “менеджмент” застосовується лише до управління соціально-економічними процесами на підприємствах, які здійснюють свою діяльність із метою одержання прибутку (підприємницького доходу). Тобто першорядне завдання менеджменту полягає у створенні рентабельного підприємства” [18].

Крім того, певне коло науковців поняття “менеджмент” у водному господарстві вживає в контексті екологічного менеджменту на підприємстві. Вчені О.Г.Лялюк, Я.І.Безусяк у праці: “Екологічний менеджмент водних об’єктів та аудит скидання стічних вод” зазначають, що “для вирішення екопроблем стічкового стоку необхідне впровадження екологічного менеджменту на підприємствах-забруднювачах”; “екологічний менеджмент є частиною щоденної менеджерської праці на підприємстві” тощо [16].

Своєю чергою, Л.В.Радчук у роботі “Механізми екологічного менеджменту у системі водного господарства” наголошує на тому, що “ефективне управління у водному господарстві можливе при умові об’єктивної економічної оцінки водних ресурсів, використання сучасних підходів, відпрацьованої системи водообліку та інше, а також тільки у випадку, коли орган, що займається раціоналізацією природокористування і охороною водних ресурсів як

виробничою діяльністю, буде нести відповідальність за управління водними ресурсами та їх станом, які задовольняють соціальні, екологічні й економічні потреби суспільства” [25].

Проте в науці є й незначна кількість праць, в яких водний менеджмент розглядається на рівні державно-управлінської діяльності. Наприклад, М.С.Корчемлюк у дисертації “Підвищення рівня екологічної безпеки Прутської екосистеми” (2016) стверджує, що на сьогодні “національний водний менеджмент продовжує здійснюватися виключно за адміністративним принципом, без врахування басейнового підходу” [14, с. 1].

На практиці ж ситуація з розумінням менеджменту у водному господарстві складається таким чином. У Національному класифікаторі України ДК 003 “Класифікатор професій” [11] визначена професійна кваліфікація випускника вищого навчального закладу 1411: “Менеджер (управитель) з використання водних ресурсів”, яка відповідає професійній назві роботи. Завдання та обов’язки щодо цієї професії обмежуються управлінською діяльністю в межах підприємства, організації.

Саме тому, на наш погляд, вживання терміна “водний менеджмент” в аспекті державно-управлінської діяльності є недоцільним.

Трапляються випадки ототожнення понять публічного управління та публічного адміністрування (“public administration”). Наприклад, В.Малиновський наголошує на тому, що “публічне управління, публічне адміністрування передбачає відкриту діяльність виконавчої влади, прозорість діяльності апарату державного управління для громадян через право впливу останніх на діяльність органів влади та їх посадових осіб, урахування думки громадськості при прийнятті державно-управлінських рішень та інші види контролю за дотриманням конституційно закріплених інтересів суспільства, прав і свобод громадян” [17, с. 163].

Разом з тим у науці існують окремі визначення публічного адміністрування: форма реалізації публічного управління, яке здійснюють представницькі органи демократичного врядування через свої виконавчі структури [20]; метод управління, який, з одного боку, забезпечує надання суспільству послуг щодо законодавства, з другого – реалізацію обраного типу політики, яку втілюють державні службовці, яким було делеговано повноваження

під час волевиявлення народу на виборах, як у межах країни, так і закордоном, у всіх напрямках її прояву [26, с. 389]; державне управління, або впровадження державної політики переважно виконавчою гілкою влади [10, с. 38] тощо.

Крім того, зважаючи на тему дослідження, на особливу увагу заслуговує трактування В.О.Хмелініним змісту публічного адміністрування водних ресурсів, під яким він розуміє: “виконавчо-розпорядчу діяльність відповідних органів щодо забезпечення раціонального використання, відтворення та охорони водних об’єктів в інтересах нинішнього і майбутнього поколінь. Воно виражається в розробці і здійсненні державними органами влади, органами місцевого самоврядування, юридичними особами, громадськими організаціями, трудовими колективами і громадянами системи заходів щодо реалізації державної водогосподарської політики, є складовою частиною управління у галузі природокористування та охорони навколишнього середовища і будується з урахуванням спільності його цілей і завдань, принципів і методів управління” [30, с. 62].

На наш погляд, сутність фактично всіх наведених визначень публічного адміністрування тією чи іншою мірою ототожнює його з публічним управлінням. При цьому вважаємо, що під публічним адмініструванням у галузі водного господарства необхідно розуміти законодавчо встановлений спосіб забезпечення публічного управління шляхом застосування методів: адміністративних (заборона, дозвіл та примус) та економічних (позитивне, негативне стимулювання). Прикладами публічного адміністрування у водному господарстві вважаємо встановлення заборони щодо певних видів діяльності на території водоохоронних зон; видачу дозволів на спеціальне водокористування; стягнення штрафних санкцій за водні правопорушення тощо.

Таким чином, аналіз наведених вище термінів об’єктивно свідчить про відсутність єдиного сприйняття змісту як менеджменту, так і адміністрування. На наш погляд, це відбувається насамперед унаслідок їх іноземного походження і відносно недавнього введення їх у науковий обіг. Крім того, досить часто їх використання пов’язують з модними віяннями. Саме тому вважаємо, що найближчим часом вони будуть поступатися історично усталеному для України поняттю “управління”.

Переходячи до аналізу поняття “публічне управління”, необхідно зазначити, що в нашому розумінні воно є найкращою заміною застарілому поняттю “державне управління”.

Аналіз його сутності в наукових роботах є досить популярним. Предметом дослідження багатьох учених [3; 12, с. 66; 23, с. 54; 20; 24] стало його визначення, наведене в Програмі розвитку ООН, автором якої є американський учений Джей М.Шавріц. Суть публічного управління він розуміє як галузь практики та теорії, яка є ключовою для публічного адміністрування й зосереджена на внутрішній діяльності державних установ, зокрема на вирішенні таких управлінських питань, як контроль, керівництво, планування, організаційне забезпечення, забезпечення інформаційними технологіями, управління персоналом та оцінка ефективності [8].

Слід акцентувати увагу на тому, що багатьом науковцям удалося сформулювати авторське визначення поняття публічного управління. Так, В.Куйбіда трактує його як управління, яке здійснюється організованою громадськістю та представниками народу – інститутами громадянського суспільства та інститутами держави [15, с. 12]; В.Авер'янов – як владно-організуючий вплив керуючих суб'єктів на спільну діяльність людей з метою їх впорядкування, координації та спрямування задля ефективного досягнення загальних (спільних) цілей і завдань цієї діяльності [1, с. 243]; О.Оболенський вкладає в його зміст управління, яке здійснюється на основі волевиявлення громади (колективу людей) та реалізується суб'єктами, визначеними громадою, для задоволення потреб і досягнення цілей громади як об'єкта управління [22, с. 4] тощо.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Таким чином, підсумовуючи дослідження етимології понять “public management” та “public administration”, вважаємо за необхідне наголосити на тому, що проблема формування їх понятійного апарату в Україні полягає в усталеному десятиліттями розумінні сутності державного управління як виконавчо-розпорядчої діяльності органів виконавчої влади.

Крім того, необхідно усвідомлювати, що дослівне введення в публічну сферу нових понять негативно впливає на термінологічну систему не лише науки державного управління в Украї-

ні, а й суміжних з нею галузей, наприклад на економіку у частині менеджменту.

Знижується також актуальність законодавчо визначених формулювань, оскільки вони діють в розрізі із державно-управлінською мовою, яка запроваджена на практиці. У зв'язку із цим чинна нормативно-правова база потребує обов'язкового перегляду.

Найбільш оптимальним терміном на позначення сучасного управління у водному господарстві України на рівні держави та місцевого самоврядування за участю громадськості вважаємо “публічне управління”.

Ураховуючи особливості управлінської діяльності у досліджуваній галузі, пропонуємо таке визначення публічного управління у водному господарстві України: взаємоузгоджена, скоординована, відкрита та прозора діяльність системи органів державної влади та органів місцевого самоврядування, яка базується на інтегрованому управлінні водними ресурсами за басейновим принципом та здійснюється з метою забезпечення потреб населення та сфери виробництва достатньою кількістю води та належної її якості без порушення природного екологічного балансу.

Перспективним для подальших досліджень теоретико-правового обґрунтування поняття “публічне управління у водному господарстві України” вважаємо вивчення його подальшої еволюції в умовах інтенсивного євроінтеграційного процесу.

Список використаних джерел

1. Авер'янов В. Б. Державне управління: європейські стандарти, досвід та адміністративне право / В. Б. Авер'янов, В. А. Дорець, А. М. Школик. – Київ : Юстиніан, 2007. – 288 с.

2. Антонова С. Є. Організаційно-правове забезпечення в сфері державного управління водозабезпечення населення [Електронний ресурс] / С. Є. Антонова // Державне управління: удосконалення та розвиток. – 2014. – № 5. – Режим доступу : <http://www.du.nauka.com.ua/?op=1&z=718>

3. Босак О. З. Публічне управління як нова модель управління у державному секторі [Електронний ресурс] / О. З. Босак // Державне управління: теорія та практика. – 2010. – № 2. – Режим доступу : <http://academy.gov.ua/ej/ej12/txts/10bozuds.pdf>

4. Водний кодекс України [Електронний ресурс] : Закон України від 6 черв. 1995 р. № 213/95-ВР. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/213/95-vp>

5. Вострікова Н. В. Зміст і сутність державного управління водними ресурсами / Н. В. Вострікова // Теорія та практика державного управління. – 2015. – Вип. 1. – С. 25–32.

6. Вострікова Н. В. Удосконалення організаційного забезпечення державного управління водними ресурсами в Україні на національному рівні / Н. В. Вострікова, В. П. Востріков // Аспекти публічного управління. – 2015. – № 3. – С. 70–77.

7. Вострікова Н. В. Удосконалення організаційного механізму державного управління водними ресурсами в Україні : автореф. дис. ... канд. наук з держ. управ. : 25.00.02 / Вострікова Наталія Володимирівна. – Харків, 2016. – 20 с.

8. Глосарій Програми розвитку ООН [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.unpan.org/Directories/UNPublicAdministrationGlossary>

9. Євдокимов В. О. Державне регулювання розвитку водогосподарського комплексу шляхом впровадження інтегрованого підходу управління водними ресурсами за басейновим принципом / В. О. Євдокимов, В. М. Жук // Актуальні проблеми державного управління. – 2015. – № 1 (47). – С. 139–145.

10. Кілієвич О. Англо-український глосарій термінів і понять з аналізу державної політики та економіки. – К. : Вид-во Соломії Павличко “Основи”, 2003. – 510 с.

11. Класифікатор професій ДК 003:2010, затв. наказом Держспоживстандарту України від 28 лип. 2010 р. № 327 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://hrliga.com/docs/327_KP.htm

12. Козак В. Публічне управління в системі координат української державності / В. Козак // Ефективність державного управління : зб. наук. пр. – Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2015. – Вип. 44. – С. 64–70.

13. Колесникова К. О. Публічне адміністрування в Україні: огляд літературних джерел / К. О. Колесникова // Теорія та практика державного управління : зб. наук. пр. – Харків : Видво ХарРІ НАДУ “Магістр”, 2013. – Вип. 3. – С. 112–119.

14. Корчемлюк М. В. Підвищення рівня екологічної безпеки Прутської екосистеми : автореф. дис. ... канд. тех. наук : 21.06.01 / Корчемлюк Марта Василівна. – Івано-Франківськ, 2016. – 21 с.
15. Куйбіда В. С. Організація публічної служби України : монографія / В. С. Куйбіда, О. В. Хорошенко. – Кам'янець-Подільський : Зволейко Д. Г. [вид.], 2016. – 271 с.
16. Лялюк О. Г. Екологічний менеджмент водних об'єктів та аудит скидання стічних вод [Електронний ресурс] / О. Г. Лялюк, Я. І. Безусяк. – Режим доступу : <https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/itb/itb2016/paper/viewFile/1620/1316>
17. Малиновський В. Я. Словник термінів і понять з державного управління / В. Я. Малиновський. – Вид. 2-ге, доп. і виправл. – Київ : Центр сприяння інституц. розвитку держ. служби, 2005. – 254 с.
18. Михайлов Ю. О. Водний менеджмент при експлуатації водогосподарсько-меліоративних комплексів [Електронний ресурс] / Ю. О. Михайлов, І. Л. Кошаровська, В. А. Розгон, В. В. Гаскевич. – Режим доступу : http://igim.org.ua/images/journal/mv_96/3.pdf
19. Мінаєва І. М. Складові поняття “публічна влада” [Електронний ресурс] / І. М. Мінаєва // Держ. буд-во. – 2008. – № 1. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeBu_2008_1_69
20. Міненко М. А. Трансформація системи державного управління в сучасній моделі регулювання суспільства [Електронний ресурс] / М. А. Міненко // Державне управління: удосконалення та розвиток. – Режим доступу : <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=581>
21. Оболенський О. Ю. Провісники нового публічного управління / О. Ю. Оболенський // Розвиток публічного адміністрування на засадах менеджменту: європейський контекст : матеріали наук.-практ. конф. Дніпропетровськ, 2009 р. – Дніпропетровськ : ДРІДУ НАДУ, 2009. – С. 3–8.
22. Оболенський О. Ю. Публічне управління: цивілізаційний тренд, наукова теорія і напрям освіти / О. Ю. Оболенський // Публічне управління: шляхи розвитку : матеріали наук.-практ. конф. за міжнар. участю, Київ, 2014 р. – Київ : НАДУ, 2014. – Т. 1. – С. 3–10.

23. Обушна Н. І. Публічне управління як нова модель організації державного управління в Україні: теоретичний аспект / Н. І. Обушна // Ефективність державного управління. – 2015. – Вип. 44 (1). – С. 53–63.

24. Паутова Т. О. Сутність публічного управління на місцевому рівні в Україні [Електронний ресурс] / Т. О. Паутова, А. І. Неділько // Теорія та практика державного управління : зб. наук. пр. – Харків : Вид-во ХарПІ НАДУ “Магістр”, 2013. – Вип. 4 (43). – Режим доступу : <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/tpdu/2013-4/doc/1/09.pdf>

25. Радчук Л. В. Механізми екологічного менеджменту у системі водного господарства [Електронний ресурс] / Л. В. Радчук. – Режим доступу : http://www.big-lib.com/book/92_Zbirka_dopovidei_Ekologichni_problemi_sychasnosti_/8308_53L_Radchyk_Mehanizmi_ekologichnogo_menedjmenty_u_sistemi_vodnogo_gospodarstva

26. Семенчук Т. Б. Сутність категорії “публічне адміністрування” та передумови її формування / Т. Б. Семенчук // Вісн. економіки транспорту і пром-сті. – 2013. – № 42. – С. 385–390.

27. Судук О. Ю. Напрями вдосконалення механізмів державного регулювання водовикористання України / О. Ю. Судук // Стратег. пріоритети. – 2015. – № 2 (35). – С. 164–169.

28. Угода про Асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/rada/show/984_011

29. Хмелінін В. О. Нормативно-правове забезпечення публічного адміністрування в сфері водних ресурсів України / В. О. Хмелінін // Науковий вісник Ужгородського національного університету. – 2014. – Вип. 29 (2.3). – С. 215–219. – Серія : Право.

30. Хмелінін В. О. Публічне адміністрування водними ресурсами України : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 / Хмелінін Володимир Олексійович. – Запоріжжя, 2016. – 212 с.

31. Хмелінін В. О. Центральні органи виконавчої влади як суб'єкти публічного адміністрування у сфері водних ресурсів України / В. О. Хмелінін // Науковий вісник Херсонського держав-

ного університету. – 2014. – Вип. 5–2. – Т. 3. – С. 195–198. – (Серія : Юрид. науки).

References

1. Aver“yanov, V. B., Derets’, V. A., Shkolyk, A. M. (2007), *Derzhavne upravlinnya: Yevropeys’ki standarty, dosvid ta administratyvne pravo* [Public administration: European standards, experience and administrative law], Yustynian, Kyiv, Ukraine.

2. Antonova, S. Ye. (2014), “Organizational and legal support in the field of public administration of water supply of the population”, *Derzhavne upravlinnya: udoskonalennya ta rozvytok*, # 5, available at: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=718>, (accessed 19 February 2018).

3. Bosak, O. Z. (2010), “Public administration as a new management model in the public sector”, *Derzhavne upravlinnya: teoriya ta praktyka*, # 2, available at: <http://academy.gov.ua/ej/ej12/txts/10bozuds.pdf>, (accessed 19 February 2018).

4. The Verkhovna Rada of Ukraine (1995), *Water Code of Ukraine of 6 June 1995 No. 213/95-BP*, available at: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/213/95-вр>, (accessed 19 February 2018).

5. Vostrikova, N. V. (2015), “Content and essence of state water resources management”, *Teoriya ta praktyka derzhavnoho upravlinnya*, # 1, pp. 25–32.

6. Vostrikova, N. V. and Vostrikov, V. P. (2015) “Improvement of organizational provision of state water resources management in Ukraine at the national level”, *Aspekty publicnoho upravlinnya*, # 3, pp. 70–77.

7. Vostrikova, N. V. (2016), “Improvement of the organizational mechanism of state water resources management in Ukraine”, *Abstract of dissertation*, Kharkiv, Ukraine.

8. *Hlosariy Prohramy rozvytku OON* [Glossary of the United Nations Development Program], available at: <http://www.unpan.org/Directories/UNPublicAdministrationGlossary>, (accessed 19 February 2018).

9. Yevdokymov, V. O. and Zhuk, V. M. (2015), “State regulation of the development of the water management complex through the implementation of an integrated approach to water resources management based on the basin principle”, *Aktual’ni problemy derzhavnoho upravlinnya*, vol. 1 (47), pp. 139–145.

10. Kiliyevych, O. (2003) Anhlo-ukrayins'kyy hlosariy terminiv i ponyat' z analizu derzhavnnoi polityky ta ekonomiky [English-Ukrainian glossary of terms and concepts from the analysis of state policy and economy], Vyd-vo Solomiyi Pavlychko "Osnovy", Kyiv, Ukraine.

11. Klyasyfikator profesiy DK 003:2010 (2010) [Classifier of professions DK 003: 2010], zatv. nakazom Derzhspozhyvstandartu Ukrainy vid 28 lyp. 2010 r. # 327, available at: https://hrliga.com/docs/327_KP.htm, (accessed 19 February 2018).

12. Kozak, V. (2015), "Public administration in the coordinate system of Ukrainian statehood", *Efektivnist' derzhavnoho upravlinnya: Zbirnyk naukovykh prats'*, # 44, pp. 64–70.

13. Kolesnykova, K. O. (2013), "Public administration in Ukraine: review of literary sources", *Teoriya ta praktyka derzhavnoho upravlinnya*, # 3, pp. 112–119.

14. Korchemlyuk, M. V. (2016), "Increasing the ecological safety of the Prut ecosystem", Abstract of dissertation, Ivano-Frankivs'k, Ukraine.

15. Kuybida, V. S. and Khoroshenyuk, O. V. (2016), *Orhanyzatsiya publichnoi sluzhby Ukrainy: monohrafiya* [Organization of Public Service of Ukraine: monograph], Zvoleyko D. H. [vyd.], Kam"yanets'-Podil's'kyy, Ukraine.

16. Lyalyuk, O. H. and Bezusyak Ya. I. (2016), "Environmental management of water facilities and wastewater discharge audit", available at: <https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/itb/itb2016/paper/viewFile/1620/1316>, (accessed 19 February 2018).

17. Malynovs'kyy, V. Ya. (2005), *Slovyk terminiv i ponyat' z derzhavnoho upravlinnya* [Glossary of Terms and Concepts on Public Administration], Tsentri spryannya instytutsiynomu rozvytku derzhavnnoi sluzhby, Kyiv, Ukraine.

18. Mykhaylov, Yu. O., Kosharovs'ka I. L., Rozhon V. A., Haskevych V. V. "Water management at operation of water management and reclamation complexes", available at: http://igim.org.ua/images/journal/mv_96/3.pdf, (accessed 19 February 2018).

19. Minayeva, I. M. (2008), "Constituents of the concept of "public power", *Derzhavne budivnytstvo*, # 1, available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeBu_2008_1_69, (accessed 19 February 2018).

20. Minenko, M. A. (2013), “Transformation of the state administration system into modern models of society regulation”, *Derzhavne upravlinnya: udoskonalennya ta rozvytok*, # 6, available at: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=581>, (accessed 19 February 2018).

21. Obolens'kyy, O. Yu. (2009), “Providers of the new public administration”, *Rozvytok publichnoho administruvannya na zasadakh menedzhmentu: yevropeys'kyy kontekst: materialy nauk.-prakt. konf.*, pp. 3–8.

22. Obolens'kyy, O. Yu. (2014), “Public administration: civilization trend, scientific theory and the direction of education”, *Publichne upravlinnya: shlyakhy rozvytku: materialy nauk.-prakt. konf. za mizhnar*, pp. 3–10.

23. Obushna, N. I. (2015), “Public administration as a new model of public administration in Ukraine: a theoretical aspect”, *Efektivnist' derzhavnoho upravlinnya*, # 44, pp. 53–63.

24. Pautova, T. O. and Nedil'ko, A. I. (2013), “The essence of public administration at the local level in Ukraine”, *Teoriya ta praktyka derzhavnoho upravlinnya*. # 4 (43), available at: <http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/tpdu/2013-4/doc/1/09.pdf>, (accessed 19 February 2018).

25. Radchuk, L. V. (2007), “Mechanisms of ecological management in the water management system”, available at: http://www.big-lib.com/book/92_Zbirka_dopovidei_Ekologichni_problemi_sychasnosti_/8308_53L_Radchuk_Mehanizmi_ekologichnogo_menedjmenty_y_sistemi_vodnogo_gospodarstva, (accessed 19 February 2018).

26. Semenchuk, T. B. (2013), “The essence of the category “public administration” and the preconditions for its formation”, *Visnyk ekonomiky transportu i promyslovosti*, # 42, pp. 385–390.

27. Suduk, O. Yu. (2015), “Directions of improvement of mechanisms of state regulation of water use of Ukraine”, *Stratehichni priorytety*, # 2 (35), pp. 164–169.

28. Uhoda pro Asotsiatsiyu mizh Ukrayinoyu, z odniyeyi storony, ta Yevropeys'kym Soyuzom, Yevropeys'kym spivtovarystvom z atomnoyi enerhiyi i yikhnimy derzhavamy-chlenamy, z inshoyi storony [Agreement on Association between Ukraine, on the one hand, and the European Union, the European Atomic Energy Community and their

Member States, on the other hand], available at: http://zakon4.rada.gov.ua/rada/show/984_011, (accessed 19 February 2018).

29. Khmelinin, V. O. (2014), “Regulatory provision of public administration in the field of water resources of Ukraine”, *Naukovyy visnyk Uzhhorods’koho natsional’noho universytetu*, Seriya: Pravo, # 29 (2.3), pp. 215–219.

30. Khmelinin, V. O. (2016), “Public administration of water resources of Ukraine”, Dissertation of the Candidate of Laws, Zaporizhzhia, Ukraine.

31. Khmelinin, V. O. (2014), “Central bodies of executive power as subjects of public administration in the field of water resources of Ukraine”, *Naukovyy visnyk Khersons’koho derzhavnoho universytetu*. Seriya: Yurydychni nauky, # 5–2, pp. 195–198.

Summary

At present, the formation and establishment of public management on the basin principle takes place in the water sector of Ukraine. This is one of the requirements of the EU, the fulfillment of which is stipulated by the Association Agreement between the EU and Ukraine.

In practice, the European modernization of the domestic concept of “public administration” in the water sector has caused a large number of misunderstandings, and in state science until now, with a few exceptions, it has not become the subject of research. Under such conditions, a political and legal study of the formation of the theory of public administration in the water sector becomes of particular relevance.

The issues of public administration are dedicated to the works of Sergei Antonov, N.V.Vostrikov, V.P.Vostrikov, V.O.Evdokimov, V.Zhukov, A.Yu.Suduk and others. However, in the context of European integration policy, the study of governance in the context of “public administration” seems to be not entirely appropriate. At present, the presentation of his aspect in modernized form takes place only in the scientific work of V.O.Khmelinin, who researched in his dissertation the public administration of water resources. The issue of public administration in the water sector of Ukraine has not yet become the subject of a separate scientific study.

The purpose of the article is the political and legal definition of the theoretical essence of public administration in the field of water management.

Under the influence of European integration policy, the notion of public administration has actually lost its relevance. It in essence is no longer able to cover all modern administrative processes, which should be based solely on the principles of democracy. That is why, in recent years, society has been moving away from the notion of “state administration” and is looking for an alternative to it. However, as it turned out, this does not actually apply to the water industry.

The analysis of recent scientific works on state-management relations in the field of water management shows that domestic scientists are not yet ready for the introduction of European terminology and remain conservatives in their business. Let us note the one-off attempt by V.O.Khmelinin to Europeanize the conceptual-categorical apparatus of the water economy.

An analysis of the regulatory framework for the functioning of the water sector in Ukraine without any exceptions indicates the continued application of the term “public administration”.

European modernization of the terminology of state administration takes place by verbatim copying of foreign terms with their subsequent translation into Ukrainian. Such a way of Europeanization of the national state-management terminology turned out to be rather thorny and caused a huge amount of scientific discussions and misunderstandings.

To date, most scholars have understood the discrepancy between the translation of the terms “public management” and “public administration” from English into Ukrainian as “public administration”. This provoked a surge in their additional research using a differentiated approach, that is, scientists began to take as the basis of translation and analysis of the essence not all the phrases together, but some of his words: “public”, “management”, “administration”.

In our view, in the context of water management, the polysemic concept of “public” should be translated from English into Ukrainian as “open”. At the same time, its content should be considered that is open to the people and is carried out in order to meet its needs and interests.

Apply the term water management in the aspect of state-management activities is inappropriate, since practice shows that its managerial influence operates within the enterprise.

We propose, under public administration in the field of water management, to understand the legally established method of ensuring public administration through the use of methods: administrative (prohibition, permission and coercion) and economic (positive, negative stimulation). Examples of public administration in the water sector include the imposition of a ban on certain types of activities in the water protection zones; issuance of permits for special water use; collection of penalties for water violations, etc.

It should be noted that in our understanding, the concept of “public administration” is the best substitute for the outdated concept of “public administration”.

Summing up the etymological study of the concepts of “public management” and “public administration”, it is necessary to emphasize that the problem of the formation of their conceptual apparatus in Ukraine lies in the decades-long understanding of the essence of state administration as executive and regulatory activity of executive authorities.

Taking into account the peculiarities of management activity in the investigated branch, we propose the following author’s definition of public administration in the water sector of Ukraine: mutually agreed, coordinated, open and transparent activity of the system of state authorities and local self-government that is based on integrated water resources management based on the basin principle and implemented in order to ensure the needs of the population and the sphere of production of sufficient quantity of water and its proper quality without violating the natural environment On the balance sheet.